

Zdá se to neuvěřitelné, ale je to tak. Nastává čas pro 100. swingovou tančírnu. Pořad, který už tenkrát působil jako zjevení, natož dnes, kdy hudebně taneční nabídku obstarávají jen diskžokejové nebo naprogramovanými počítači

Áda Siegl Band 100.

swingová tančírna
1.3. 1996

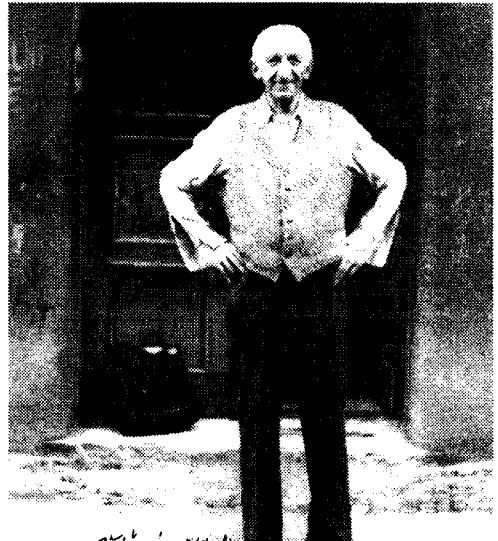
vybavené skupinky, jejichž muzikanti předstírají, že opravdu hrají. Živá kapela je živá kapela a stojí zato ji udržet při životě, i když vložit předehranou disketu do computeru a zmáčknout klávesu je mnohem snazší...

"Jak se do lesa volá, tak se z lesa ozývá, ale pozor.co to slyším... Áda Siegl Band.
to asi neisem v lese..."

"Radší teplé pivo, než studený Áda Siegl Band."

Slogany z tančírny

Věčný přítel

Děkuji že hrály dopis, který jsem dostal až vraceního bratra mojí sestry. Zdejší pláty jsou významně mnohem živitelských. Na místě myslí, že když člověk má a bude mít moje hudební život. Skutečný je významný život? Příčeli v dopisu že všechny vystoupení bude v čtvrtek 10. dubna a v pátek poslední 11. dubna v sále OKS (máme pro vás co dělat zkrátka konci) v Ústí nad Labem. V kolik hodin je začátek turne? Rad bych se mohl podívat.

S přátelským pozdravem

Áda Siegl

Praha 24.3.86.

HISTORIE1

Přípravné období

Jádro orchestru Áda Siegl Band vzešlo z okruhu členů smíšeného pěveckého sboru zdejší PF. Ačkoliv se jednalo o těleso pěvecké, o instrumentalisty v něm nebyla nikdy nouze. Bez různých příležitostních sdružení se neobešlo žádné soustředění nebo zájezd sboru, stejný charakter náhodné a nahodilé sešlosti mívala tradiční fakultní (=sborová) prvomájová dechovka a nutno podotknout, že co do bizarnosti nástrojového obsazení neměla v kraji široko daleko konkurenci. Jen totiž v tomto tělesu jste mohli vidět a slyšet buben na vozíku (stejným způsobem jednou "pochodoval" i kontrabas), na dechovku poněkud odvážnou kytarovou sekci v počtu 1-5, jeden rok i banjo a saxofon, a na činely hrál ten, kdo je unesl. Navíc dechaři běžně drželi svůj nástroj v ruce s roční přestávkou a v této souvislosti se ještě nedá nezmínit, že fada muzikantů přicházela ráno do kapely přímo z vařovského majálesu a měla problémy nejenom udržet nástroj, ale i krok, natož pak zahrát ty správné noty, takže nebylo divu, když při pohledu na kapelu se dětem rozzařily oči v domnění, že se už blíží toužebné alegorické vozy. Však také kapelník Fiala dobře věděl, proč zařazuje pochod Šly panenky, který zvládl každý školní soubor, zrovna na

vyvrcholení průvodu, byla to tzv. tribunovka, a stalovali se, že se průvod zadrali, kapela píšeň hrála tolíkář, než došla k tribuně... Než však veškerá sláva k tribuně vůbec dorazila, nabízela se spousta prostojů k "přijemnějším činnostem." Vedle tradiční fronty na párek a pivo to bývaly průvodové jam sessiony, jejichž nejčastějším repertoárem byly české nebo americké lidovky. Avšak tím právým a očekávaným prvomájovým vrcholem zůstávala odpoledne-večerní produkce v některé z ústeckých hospod. Nejdříve v tehdy studentské a dnes zcela zdevastované Studánce, kde Jiří Strašík poprvé vytahuje noty z antikvariátu (*Eisenbahner Marsch*) pro šraml "Jihočeské trio," zatímco doma se mu práší na serenádu *Santa Rita* od nějakého Ády Siegl. Po Studánce to byla Hnáta, nejdéle však hospoda U koruny ve Svádově, kam se sjížděli posluchači z dalekého okolí k velké radosti hostinských Hubáčkových, kteří pak nešetřili se svou specialitou - sandokany (vodka+griotka). Mezi nepřekonatelné číslo patřilo trumpetové duo Matějka - Hvozda. Zdejší zázemí bylo natolik inspirativní a nakloněné hudebním produkčím, že kapela sem pak v malé partě jezdila daleko častěji, nezávisle na kalendáři. Vedle Svádova se hrálo převážně během roku v dnes

rovněž uzavřené restauraci U kostelíčka v Dubičkách, kde se 9.5.1986 Jiří Holubec "loučil se svobodou" a kam také v roce 1990 směřoval "pietní" prvomájový průvod s původními transparenty, tehdy jediný na Ústecku a zřejmě v celém bývalém východním bloku. Průvod vycházel ze Zálezel, ale už na ústeckém nádraží budil zaslouženou pozornost. Důchodkyně, které jej ve strmém stoupání míjely, zdavaly "Čest práci, svazáci," ale vrchol nastal až po přjezdu do Ústí, kde se transparenty typu Socialismus - hráz míru rozvinuly do správné šíře a kde od autobusového nádraží na náměstí byly noční trolejbusy odsouzeny do role alegorických vozů, to vše za skandování "Ať žije 2. máj." Dnes výjezdní zkoušky malá parta provozuje v Moravanech U Franty, většina orchestru se pak každoročně schází na Tři krále U jezera v Žalhosticích v rámci výročního zasedání Královské české hudební společnosti.